

[Vesterager.]
 der drives billigst, og saa kan vi afgøre, hvor det er, at de dyre Skoler ligger. Det ærede Medlem kan komme med Statsinstitutionernes Regnskaber, saa skal vi gerne se at faa ført igennem, at Privatinstitutionerne kommer med deres. Men det kan jo ikke nytte noget, at man kommer med Poster, som ikke influerer det allermindste paa Statstilskuddene, thi det maa dog være private Folks egen Sag; hvad de vil bruge udenfor de Poster, som har Indfyldelse paa Statstilskuddet. Man naar vi faar de Poster klart stillet op, som trækker Statstilskud efter sig for de forskellige Skoleformer, har jeg ikke noget derimod; thi saa skal det nok vise sig, som det altid har vist sig i Udvalgene, hvor vi har haft med Skolespørgsmaal at gøre, at Privatinstitutionerne uddanner Lærere for omkring det halve af, hvad det koster at faa dem uddannet paa Statsinstitutionerne. Der sidder mange Hundrede Lærere omkring i Landet, som har faaet deres Uddannelse paa Privatseminarierne, og jeg tror, de elsker disse Institutioner og har saa meget tilovers for dem, at de ikke kan finde sig i, at man fra en bestemt Side bestandig retter sin Kritik mod disse Institutioner. Ved et enkelt Seminarium, som jeg kender noget til, er det endogsaa saadan, at der fra privat Side er ydet et saa stort Tilskud, at det har Krav paa Respekt. Saa vidt jeg husker, er der en Aktiekapital paa 86 000 Kr., og denne Aktiekapital forlanger ikke en eneste Øre i Rente, men har ladet Fortjenesten gaa til Boliger for mindre velbemidlede Elever og andre Ting, der kan være Brug for. Naar der da fra privat Side ydes saa store Tilskud, er det ganske urimeligt, at de ikke skulde have Krav paa Statsstøtte ogsaa indenfor rimelige Grænser. Jeg tror ikke, man kan paavise, at det er blevet for dyrt for Samfundet at lade Eleverne uddanne paa disse Institutioner.

Endelig har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister; det er i Anledning af Wienerbørnene. Vi ved jo alle, at efter Krigstiden kom en hel Del Wienerbørn her til Landet, og det var i Virkeligheden efter en Slags officiel Henstilling til Befolkningen om at tage sig af disse ulykkelige Børn. Det var der ogsaa mange,

der gjorde, og mange af disse Børn var saa forkomne, at man godt kan sige, at disse danske Hjem i Virkeligheden reddede disse Børns Liv. Enkelte af disse Børn kom til Hjem, hvor der ingen Børn var, og naar man i disse Hjem saa dem vokse op og blive smukke og velbevagede Børn, kom man selvfølgelig til at holde af dem, og mange Steder var man uhyre ulykkelig over, at de skulde vises ud af Landet igen. Jeg synes nu, det er en alt for haard Haand, den højtærede Justitsminister bruger overfor disse Hjem, for hver Gang „Wienerbørnene“ kommer paa Besøg, skal de være under Politikontrol, og saa snart Tiden er omme, kommer Statspolitiet og viser dem ud af Landet, fører dem over Grænsen, hvis de ikke passer paa at komme af Sted i rette Tid. Da hele Ordningen jo i Virkeligheden var en Frugt af en offentlig Anmodning, synes jeg, det er for haardt, at man vedblivende gaar frem paa den Maade overfor de faa Hjem, som endnu hænger fast ved disse Børn, og som disse Børn hænger fast ved paa en vidunderlig rørende Maade. Jeg vil henstille, om ikke der var en lempeligere Maade at gaa frem paa, om der ikke kunde findes en samlet Ordning. Jeg ved godt, at Ministeren ikke holder af at give alle disse mange Dispensationer, men der maa vel kunne findes en samlet Ordning overfor disse Hjem og disse Børn, for jeg finder, som sagt, at det er urimelig haardt, man mange Gange gaar frem mod saadanne Hjem, fordi der er et Barn paa Besøg, idet man uden videre viser dem ud af Landet. Jeg mener, at Folk, der lever et ærbart Liv i Samfundet og betaler enhver sit, skal have Lov til at vise et saadant Barn Gæstfrihed, og jeg vil indtrængende henstille til Ministeren, om der ikke kunde findes en samlet lempelig Ordning overfor disse Hjem og disse Børn.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes Tirsdag den 30. Oktober Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.